

[Undervisningsministeren.]

sled ogsaa for at skaffe ham denne Understøttelse i sin Tid —, og endelig er det ærede Medlem diætlønnet Rigsdagsmand. Der er dog noget underligt i, at flere af de Mennesker, som skylder Staten allermest, og er allergladest ved at nyde Hjælp af Staten og er Ledere af Statsinstitutioner, samtidig har til Program, at baade kunstnerisk Kultur og det religiøse Livs Pleje er Staten ganske uvedkommende, og dog altid har saa travlt kun med denne Myg, men sluger den ene mægtige Elefant efter den anden.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen talte om Mangel paa logisk Konsekvens. Han sagde, at jeg sagde Aar for Aar det samme: „Prøveaar“ og „Skæbneaar“. Jeg gør opmærksom paa, at jeg aldrig har brugt disse Ord, hverken Prøveaar eller Skæbneaar. Det er fra anden Side, de er brugt, jeg har aldrig brugt dem, saa det er en Forveksling af, hvad andre muligvis har sagt eller skrevet, og hvad jeg har sagt.

Det ærede Medlem bekæmpede Teatret og benægtede dets Kulturværdi. Her synes jeg, der er en Mangel paa logisk Konsekvens, den, som det ærede Medlem og hans Partifælle jo stadig griber i, denne besynderlige Selvmodsigelse, der er i, at de dyrker en Slags mærkværdig, hjemmegjort dansk Kommunisme, medens den internationale Kommunisme, da særlig den russiske, ser helt anderledes paa Tingene. Det gælder jo i høj Grad Kunsten og Teatret. Det er en bekendt Sag, at Sovjetrusland i høj Grad paaskønner og dyrker Kunsten, baade Skuespil, Opera og Ballet, og ofrer store Midler derpaa. I de første Aar efter Revolutionen søgte man i stort Omfang at gennemføre en yderst moderne Kunst og gjorde ogsaa Forsøg paa Operaens og Ballettens Omraade. Efterhaanden som Aarene er gaaet, er Sovjetruslands Teater mere og mere kommet ind paa ogsaa at opføre klassiske Værker, og det ærede Medlem vil ovre i Moskva, i Leningrad og rundt om i Rusland paa Statsteatrene — det er jo Statsteatre overalt i Rusland, det er netop ikke private Teatre — overalt kunne se klassiske Værker, baade i Skuespil, i Opera og i Ballet.

Det russiske Folk er som bekendt udpræget kunstnerisk anlagt, og den russiske Kunst, ikke mindst paa Ballettens Omraade, til Dels ogsaa paa Operaens Omraade, har paavirket vesteuropæisk Kunst i ikke helt ringe Grad. Jeg havde forleden Dag den Glæde i Det kongelige Teater at møde den nye Sovjetgesandt netop ved Opførelsen af en Ballet „Zaporogerne“,

som i ikke saa ringe Grad var paavirket af russisk Ballet i Modsætning til den gamle Bournonvilleske. Jeg havde for øvrigt ogsaa den Glæde at træffe den nye russiske Gesandt paa Kunstudstillingen paa Charlottenborg. Han er en kunstinteresseret Mand og en Mand sikkert med Kunstforstand, han er selv Forfatter og faar Stykker, Værker opført ovre paa de russiske Teatre, og jeg ved, at han med stor Glæde saa paa denne Ballet, som er russisk paavirket og ogsaa foregaar i Rusland.

Nu vil der for øvrigt i nær Fremtid paa Det kongelige Teater her i København blive opført et russisk Sovjet-Stykke, „Brød“ — eller „Korn“, hedder det paa Russisk, det oversættes vistnok bedre paa Dansk „Brød“ — af Alexander Kirschon. Dette Stykke, „Brød“, gaar for Tiden og har i de sidste Aar gaaet paa en hel Række Stats-scener i Rusland og har gjort megen Lykke. Det vil i Løbet af kort Tid blive opført paa Det kongelige Teater. Jeg har ved et Tilfælde haft Lejlighed til at læse det i Oversættelse, og det er interessant. Det er ikke uden en vis Tendens, men det giver alligevel de forskellige Opfattelser ret upartisk. Det dramatiske Højdepunkt laa lige i Slutningen, hvor Stykkets Helt vender sig til Publikum og beder Publikum være med i Menings-tilkendegivelsen med Hensyn til Stykkets Tendens og Moral. Jeg glæder mig til den Dag, dette Stykke har Premiere, at se det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen — maaske det er første Gang, han sætter sine Ben i Det kongelige Teater. Jeg vil meget opfordre ham til at bruge sin Fribillet og gaa derhen, saa vil han se, at der dyrkes ogsaa moderne Kunst, endda Sovjet-Kunst, paa Det kongelige Teater. Det kunde maaske give ham Smag paa at gaa der nogle flere Gange, og saa kunde han maaske komme til at se lidt anderledes paa den Kultur, der ligger i Personfremstilling, Menneskefremstilling, Sang og højere Musik. Menneskefremstillings Kunst er efter min Mening ikke af de ringeste Kunstarter, maaske en af de betydeligste. Saa vil han maaske efterhaanden lære at se, at der er Kulturværdier der, og at man ikke saadan uden videre bliver Fremskridtsmand, fordi man springer Aarhundreders og Aartusinders Kulturerobringer og indvundne Kulturværdier over og smider dem paa Møddingen, men at der kun banes Vej for videre fortsat Kultur ved at anerkende disse Værdier og lære deraf.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen har Ordet for en kort Bemærkning.